

Sygn. akt I C 357/12

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 30 października 2012 roku

Sąd Rejonowy w Kędzierzynie - Koźlu Wydział I Cywilny

w składzie:

Przewodnicząca: SSR Irena Minkisiewicz

Protokolant: st.sekr. sąd. Barbara Budzynowska

po rozpoznaniu w dniu 16.10.2012 r.

na rozprawie sprawy

z powództwa (...) **sp. z o.o. z siedzibą w P.**

przeciwko (...) **w O.**

o zapłatę

1.zasądza solidarnie od pozwanego (...) w O.na rzecz powoda (...) sp. z o.o.z siedzibą w P.kwotę 2.000,00 zł (dwóch tysięcy złotych) z odsetkami ustawowymi od dnia 26.08.2011 r. do dnia zapłaty, której płatność jest solidarna z płatnością kwoty 2.000,00 zł (dwóch tysięcy złotych) zasądzonej od (...) S.A.V.(...)z siedzibą w W.prawomocnym nakazem zapłaty z dnia 14.02.2012 r. wydanym przez Sąd Rejonowy w Kędzierzynie - Koźlu Wydział I Cywilny w sprawie o sygn. akt I Nc 219/12;

2.zasądza solidarnie od pozwanego (...) w O.na rzecz powoda (...) sp. z o.o.z siedzibą w P.kwotę 617 zł (sześćset siedemnaście zł) tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego, której płatność jest solidarna z płatnością co do kwoty 617,00 zł (sześćset siedemnaście złotych) zasądzonej od (...) S.A.V.(...)z siedzibą w W.prawomocnym nakazem zapłaty z dnia 14.02.2012 r. wydanym przez Sąd Rejonowy w Kędzierzynie - Koźlu Wydział I Cywilny w sprawie o sygn. akt I Nc 219/12.

Sygn. akt I C 357/12

UZASADNIENIE

Pozwem z dnia 21.02.2012r. skierowanym przeciwko (...)w O.oraz (...) S.A.z siedzibą w W.powódka spółka (...) sp. z o.o.z siedzibą w P.z pośrednictwem pełnomocnika wniosła o wydanie nakazu zapłaty w postępowaniu upominawczym o zapłatę solidarnie przez pozwaną na jej rzecz kwoty 2.000,00 zł wraz odsetkami ustawowymi od dnia 26.08.2011r do dnia zapłaty oraz zapłatę poniesionych kosztów procesu. W uzasadnieniu pozwu powódka wskazała, że w dniu 25 lipca 2011 r. E. C.– Wiceprezes jej Zarządu, poruszał się samochodem osobowym marki B.o nr rej. (...)drogą nr (...)pomiędzy zjazdami G.– Ł.z P.w kierunku R.i najechał prawą stroną pojazdu na nie oznakowany ubytek w jezdni. Ubytek ten posiadał wymiary ok. 40 cm na 40 cm oraz głębokość ok. 20 cm. Kierujący pojazdem i jego pasażer Ł. C.po zdarzeniu dokonali oględzin pojazdu oraz ubytku w jezdni. Oględziny wskazały na ubytek powietrza i uszkodzenie felgi w tylnym kole. Na miejsce zdarzenia został wezwany patrol Policji, który sporządził notatkę urzędową nr (...)wskazując w niej opis i przyczynę zdarzenia. Po zmianie uszkodzonego koła i przejechaniu do miejsca zamieszkania E. C.po dokonaniu szczegółowych oględzin pojazdu stwierdził uszkodzenie felgi prawego przedniego koła. Miejsce zdarzenia i uszkodzenia pojazdu zostały udokumentowane fotograficznie. Na skutek opisanego zdarzenia uszkodzeniu w pojeździe uległy przednia i tylna felga kół z prawej strony pojazdu, amortyzatory,

łożyska kół oraz została przestawiona geometria kół. Kolejne sprawdzenie pojazdu wykazało konieczność wymiany wahacza tylnego i przedniego prawego oraz ustawienia zbieżności osi tylnej i przedniej. W dniu 26.07.2011r. powódka zgłosiła powstałą szkodę ubezpieczycielowi zarządcy drogi, którym jest (...)tj. (...) S.A. z siedzibą w W., która nie uznała roszczenia i odmówiła wypłaty odszkodowania. Powódka wyceniła szkodę na kwotę 2.000,00 zł.

Sąd Rejonowy w Kędzierzynie –Koźlu nakazem zapłaty wydanym w postępowaniu upominawczym z dnia 14.02.2011r. sygn. I Nc 219/12 orzekł zgodnie z żądaniem pozwu .

Powyższego nakazu zapłaty nie zaskarżył pozwany (...) S.A. z siedzibą w W..

Pozwany(...)Oddział w O.w ustawowym terminie złożył sprzeciw z dnia 12.03.2012 r. zaskarżając nakaz w całości, wnosząc o oddalenie powództwa w całości jako bezzasadnego. W uzasadnieniu sprzeciwu pozwany zaprzeczył temu, że powódka doznała szkody w dniu 25 lipca 2011 r. w samochodzie osobowym marki B.o nr rej. (...)na drodze nr (...), na skutek najechania w nie znakowany ubytek w jezdni. Strona pozwana podnosiła, że nie można jej zarzucić zaniedbań w zakresie utrzymania drogi, wywiązywania się z obowiązków zarządcy drogi określonych w art. 20 ustawy z dnia 21 marca 1985 r. o drogach publicznych. Droga krajowa nr (...), na której doszło do zdarzenia jest zaliczana do klasy G, na których objazdy i kontrola stanu dróg powinna być wykonywana zgodnie z obowiązującymi w tym zakresie przepisami dwa razy w tygodniu. Pozwany dokonywał regularnie kontrolę stanu powierzchni drogi nr (...)na odcinku, na którym doszło do uszkodzenia nawierzchni jezdni z częstotliwością większą od wymaganej zarządzeniem (...). Zarządca drogi z uwagi na występujące na spornym odcinku drogi ubytki w nawierzchni wprowadził oznakowanie informujące o ich występowaniu w dniu 04.01.2011 r. umieszczając znak ostrzegawczy A-30 wraz z tablicą informującą o ubytkach nawierzchni drogi nr (...)od km 33+500 do km 41+800 tj. na długości 9 km. Umieszczenie znaku miało na celu ostrzeżenie kierowców o występujących utrudnieniach w ruchu i obligowało ich do zachowania szczególnej ostrożności oraz dostosowania prędkości jazdy do warunków panujących na drodze. Niezależnie od umieszczenia oznakowania zarządca na bieżąco wykonywał pilne remonty cząstkowe drogi, w szczególności usuwał ubytki w nawierzchni zagrażające bezpieczeństwu ruchu, potwierdzając to wpisami w dzienniku objazdu dróg. Ostatni objazd przedmiotowej drogi był wykonany w dniu 25.07.2011 r. tj. w dniu zdarzenia . W czasie tego objazdu zarządca nie stwierdził ubytku w nawierzchni jezdni zagrażającego bezpieczeństwu ruchu. Dnia następnego na odcinku drogi krajowej nr (...)w km 36+960 zarządca stwierdził ubytek o głębokości ok. 5 cm, który został wyremontowany. Zdaniem pozwanego Skarb Państwa reprezentowany przez (...) Oddział w O.jako staciones fisci może odpowiadać wobec osób trzecich za szkodę jedynie na zasadzie art. 417 k.c., a więc za zawinione działanie lub zaniechanie noszące znamiona czynu zabronionego i pozostające w adekwatnym związku przyczynowym z zaistniałą szkodą. W przedmiotowej sprawie zadaniem pozwanego nie można mu przypisać winy, gdyż w sposób należyty wykonywał swoje obowiązki przewidziane ustawą o drogach publicznych. Zdaniem pozwanego za szkodę ponosi odpowiedzialność powódka, gdyż kierujący pojazdem poruszał się z nadmierną prędkością po oznakowanej drodze znakiem ostrzegawczym A-30 i nie zachował należytej ostrożności, do której był zobowiązanych.

Strony w dalszych pismach podtrzymywały dotychczasowe stanowisko procesowe.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

Prezesem powodowej spółki (...)z o.o. z siedzibą w P.jest E. C.. W dniu 25 lipca 2011r. E. C.wraz z Ł. C.poruszali się samochodem osobowym marki B.o nr rej. (...)drogą nr (...)pomiędzy zjazdami G.– Ł.w kierunku P.- R.. Pojazd najechał prawą stroną na nie oznakowany ubytek w powierzchni jezdni. Ubytek ten posiadał wymiar ok. 40 cm na 40 cm oraz głębokość ok. 20 cm. E. C.i Ł. C.po zdarzeniu dokonali oględzin pojazdu oraz ubytku w jezdni. Oględziny wskazały na ubytek powietrza w tylnym kole i uszkodzenie felgi w tymże kole. E. C.wezwał patrol Policji. Na miejsce zdarzenia przybyło dwóch funkcjonariuszy Policji, w tym funkcjonariusz M. W., który sporządził notatkę urzędową wskazując w niej, że w dniu 25.07.2011 r. o godz. 17:30 na trasie P.– R., droga nr (...), na 37 km doszło do najechania przez samochód B.nr rej. (...) stanowiący własność powódki w dziurę. Przyczyną kolizji był stan nawierzchni. Pojazdem kierował E. C., zaś pasażerem był Ł. C.. Kierowca pojazdu był trzeźwy. Na skutek zdarzenia w samochodzie została uszkodzona obręcz koła tylnego po prawej stronie .

Miejsce zdarzenia i uszkodzenia pojazdu bezpośrednio po zdarzeniu zostały udokumentowane fotograficznie przez Ł. C.. Po zmianie uszkodzonego koła i przejechaniu do miejsca zamieszkania E. C. dokonał szczegółowych oględzin pojazdu i stwierdził uszkodzenie felgi prawego przedniego koła. Na skutek opisanego zdarzenia uszkodzeniu w pojeździe uległy przednia i tylna felga kół z prawej strony pojazdu, amortyzatory, łożyska kół oraz ostała przestawiona geometria kół. Kolejne sprawdzenie pojazdu wykazało konieczność wymiany wahacza tylnego i przedniego prawego oraz ustawienia zbieżności osi tylnej i przedniej. Szkada w pojeździe według powódki wynosiła 2.000 zł.

Dowód: zeznania św. Ł. C. k. 73 akt ,

zeznania św. E. C. k.85 akt ,

zeznania św. M. W. k.89 akt

ocena techniczna z dn. 25.07.2011 r. k. 13 akt

faktura VAT nr (...) k. 14 akt

fotografie k. 9-12 akt

notatka urzędowa z kolizji drogowej k. 24 akt

Droga krajowa nr (...), na której doszło do zdarzenia jest zaliczana do klasy G na których objazdy i kontrola stanu dróg powinna być wykonywana zgodnie z obowiązującymi w tym zakresie przepisami dwa razy w tygodniu. Pozwany jest zobowiązany dokonywać kontroli drogi nr (...) na odcinku od miejscowości P. do skrzyżowania z drogą krajową nr (...), w tym odcinek drogi między P. a R.. Pozwany dokonywał regularnie kontroli stanu powierzchni drogi nr (...) na odcinku, na którym doszło do uszkodzenia nawierzchni drogi z częstotliwością dwa razy w tygodniu w godzinach między godzinami 7 i 15 –tą. Kontrole stanu drogi były odnotowywane w dzienniku objazdów. W przypadku stwierdzenia ubytku zagrażającego bezpieczeństwu ruchu prawnicy zarządcy drogi stawili znak pionowy typu „U” lub stawiali przed ubytkiem gumowy pachołek. Pracownicy zarządcy drogi do niebezpiecznych ubytków zaliczają ubytki w jezdni o głębokości większej niż 4 cm i o powierzchni powyżej 0,5 mkw.

Zarządca drogi z uwagi na występujące na w.w. odcinku ubytki w nawierzchni jezdni w dniu 04.01.2011r. ustawił znaki informujące o ich występowaniu, umieszczając znak ostrzegawczy A-30 wraz z tablicą informującą o ubytkach w nawierzchni drogi nr (...) od km 33+500 do km 41+800 tj. na długości 9 km. Ostatni objazd przedmiotowej drogi przed zdarzeniem z udziałem pojazdu powódki był wykonany w dniu 25.07.2011 r. (w poniedziałek). tj. w dniu zdarzenia, po tym dniu objazd był wykonany w dniach 26,27,28 lipca 2011 r. Zapisy w dzienniku objazdu w powyższych dniach wskazują na prawidłowość oznakowania drogi, nie wskazują na stwierdzenie ubytków lub ubytku w jezdni.

Dowód:- zarządzenie nr 1 (...) z dn. 02.01.2008

r. w sprawie ustalenia klas istniejących dróg krajowych k.54 -58

- zarządzenie nr 1 (...) z dn.

08.11.2007 r. w sprawie wytycznych dokonywania objazdów i kontroli

dróg krajowych k.59- 60 akt -58 ,

- dziennik objazdu dróg n r. (...) k. 39-53

- zeznania św. C. W. k.71

-zeznania św. R. R. k.73 akt ,

- zeznania B. P. k. 86

W dniu 26.07.2011r. powódka zgłosiła powstałą szkodę zarządcy drogi i ubezpieczycielowi zarządcy drogi oraz (...) S.A. z siedzibą w W., który pismem z dnia 26.08.2011 r. nie uznał roszczenia i odmówił wypłaty odszkodowania.

Dowód: - zeznania św. E. C. k.85 akt ,

- potwierdzenie zawarcia umowy OC k. 21

- zgłoszenie szkody z dn. 26.07.2011r k. 17-20 akt

- pismo (...) S.A.z dn. 26.08. 2011r. k. 15 akt

Sąd zważył, co następuje:

Powództwo zasługiwało na uwzględnienie w całości.

Na podstawie zgromadzonego w sprawie materiału dowodowego Sąd Rejonowy ustalił, że w dniu 25 lipca 2011 r. ok. godz. 17:30 na drodze krajowej nr (...) na odcinku pomiędzy miejscowościami P.- R. na skutek najechania na ubytek w jezdni doszło do uszkodzenia samochodu osobowego marki B. należącego do powodowej spółki, którym kierował E. C.. Na okoliczności te wskazują zeznania świadków E. C., Ł. C. oraz M. W.- funkcjonariusza Policji wezwanego ma miejsce zdarzenia, który w tym samym dniu sporządził notatkę urzędową wskazując w niej fakt uszkodzenia pojazdu, którego przyczyną był zły stan jezdni.

Fakt, że ubytek w jezdni na odcinku drogi nr (...) wskazanym przez powoda istniał w dniu 26 lipca 2011 r. i tego dnia został wyremontowany potwierdzili świadkowie C. W. i R. R.- pracownicy pozwanego. Powyższym zeznaniom Sąd nie mógł odmówić waloru wiarygodności, gdyż są logiczne, wzajemnie spójne i korelują z dowodami z dokumentów zgromadzonymi w sprawie takimi jak: notatka służbowa dot. kolizji drogowej, opinia techniczna dot. pojazdu z dnia 25.07.2011r. oraz fotografiami z miejsca zdarzenia. Zarówno osobowe źródła dowodowe jak i dowody z dokumentów potwierdzają, że samochód powódki został uszkodzony na skutek najechania w dziurę w jezdni na drodze krajowej, której zarządcą jest pozwany. Fakt, że pozwany jest zarządcą drogi krajowej nr (...) na przedmiotowym odcinku przyznał sam pozwany.

Jak wynika z treści art. 1, art. 2 i art.19 ust 2 ustawy z dnia 21 marca 1985 r. o drogach publicznych (Dz.U.2007.19.115 j.t.) drogą publiczną jest droga zaliczona na podstawie tej ustawy do jednej z kategorii dróg, z której może korzystać każdy, zgodnie z jej przeznaczeniem, z ograniczeniami i wyjątkami określonymi w tej ustawie lub innych przepisach szczególnych (art. 1). Drogi publiczne ze względu na funkcje w sieci drogowej dzielą się na następujące kategorie: drogi krajowe, drogi wojewódzkie, drogi powiatowe i drogi gminne (art.2), których zarządcami są odpowiednio Generalny Dyrektor Dróg Krajowych i Autostrad, zarząd województwa, zarząd powiatu i wójt /burmistrz, prezydent miasta/ (art. 19 ust.2). Do obowiązków zarządcy między innym należy utrzymanie nawierzchni drogi w należytym stanie (art. 20).

Mając na uwadze treść wyżej powołanych przepisów Sąd Rejonowy rozstrzygając niniejszą sprawę stanął na stanowisku, że na pozwanym jako zarządcy drogi nr (...) ciążył obowiązek utrzymania jej w należytym stanie, w tym dbanie o stan jezdni. W tej sytuacji nie można podzielić stanowiska pozwanego, który twierdził, że nie ponosi on odpowiedzialności za szkodę w pojeździe powódki, gdyż w sposób prawidłowy realizował obowiązki zarządcy nałożone na niego w ustawie o drogach publicznych, a tym samym nie można przypisać mu winy za zaistniałe zdarzenie.

Jak wynika ze stanowiska doktryny art. 417 k.c. po nowelizacji przewiduje odpowiedzialność odszkodowawczą władzy publicznej za jej własne działania i zaniechania. Przy określeniu zasady odpowiedzialności podstawowe znaczenie ma treść art. 77 ust. 1 Konstytucji RP, zgodnie z którym odpowiedzialność za niezgodne z prawem działania organów władzy publicznej nie wymaga zawinienia sprawcy szkody. Tę regułę przejął przepis art. 417 k.c., który również uniezależnia od winy władz publicznych przypisanie im obowiązku naprawienia szkody. W piśmiennictwie, przypisanie odpowiedzialności za sam skutek bezprawnego zachowania, a więc niezależnie od

oceny strony podmiotowej, określane jest mianem odpowiedzialności na zasadzie ryzyka. Przeciwnie stanowisko, uwzględniające przesłankę winy, nie zapewnia minimalnego standardu ochrony określonego w art. 77 ust. 1 Konstytucji RP, który wskazuje jedynie przesłankę bezprawności i nie różnicuje postaci szkody. Zatem skoro doszło do uszkodzenia pojazdu na skutek złego stanu nawierzchni, zatem istnieje związek przyczynowy pomiędzy szkodą w pojeździe powódki, a złym stanem jezdni na odcinku drogi nr (...), co do którego na pozwanym jako zarządcy ciążył obowiązek utrzymania jej w należytym stanie, pozwany ma obowiązek naprawić powódce szkodę. Obowiązek ten wynika z treści art. 361 (§1, § 2) k.c., zgodnie z którym przepisem, zobowiązany do odszkodowania ponosi odpowiedzialność tylko za normalne następstwa działania lub zaniechania, z którego szkoda wynikła. W powyższych granicach, w braku odmiennego przepisu ustawy lub postanowienia umowy, naprawienie szkody obejmuje straty, które poszkodowany poniósł, oraz korzyści, które mógłby osiągnąć, gdyby mu szkody nie wyrządzono.

Powód wykazał zakres szkody i jej wartość, zaś pozwany tej okoliczności w toku procesu nie kwestionował. Zgodnie z treścią art. 6 k.c. ciężar udowodnienia faktu spoczywa na osobie, która z faktu tego wywodzi skutki prawne. Udowodnienie faktu, na którym strona opiera swe żądanie tzw. dowód główny, zwykle wywołuje reakcję strony przeciwnej, która może podjąć dowód przeciwieństwa albo dowód przeciwny, a tego pozwany nie zrobił. Zatem Sąd uznał tę okoliczność za przyznaną i zasądził na rzecz powódki kwotę 2.000 zł.

Wobec faktu, że nakaz zapłaty z dnia 14.02.2011r. sygn. I Nc 219/12 wydany przeciwko (...) S.A. z siedzibą w W. jest prawomocny, Sąd zasądził od pozwanego w niniejszej sprawie dochodzoną kwotę 2.000 zł solidarnie z obowiązkiem zapłaty przez pozwane towarzystwo ubezpieczeniowe.

Zgodnie z treścią art. 455k.c. jeżeli termin spełnienia świadczenia nie jest oznaczony ani nie wynika z właściwości zobowiązania, świadczenie powinno być spełnione niezwłocznie po wezwaniu dłużnika do wykonania. W przedmiotowej sprawie pozwany został wezwany do spełnienia świadczenia w dniu następnym po zdarzeniu tj. w dniu 26.07.2011r, zatem roszczenie w zakresie odsetek ustawowych od dnia 26.08.2011 r. było uzasadnione.

Sąd nie podzielił stanowiska pozwanego, że za szkodę ponosi odpowiedzialność powódka, gdyż kierujący pojazdem poruszał się z nadmierną prędkością po oznakowanej drodze znakiem ostrzegawczym A-30 i nie zachował należytej ostrożności, do której był zobowiązanych. Okoliczności te nie zostały wykazane przez pozwaną, do czego ją obligował przepis art. 6 kc. Nadto zarzutowi temu przeczą zeznania świadka E. C., Ł. C. i zapis notatki urzędowej patrolu Policji, który jako przyczynę zdarzenia drogowego wskazał stan jezdni, nie wskazując by kierujący pojazdem naruszył jakiegokolwiek zasady ruchu drogowego.

O kosztach procesu Sąd orzekł na podstawie art. 98 § 1 k.p.c. zgodnie z którym strona przegrywająca sprawę obowiązana jest zwrócić przeciwnikowi na jego żądanie koszty niezbędne do celowego dochodzenia praw i celowej obrony tj. koszty procesu.